

Hij ging over mijn grens

Het is een **veelbesproken** thema: grensoverschrijdend gedrag. Ook deze vijf vrouwen kregen ermee te maken. Ze vertellen over de **impact**, de psychische **schade** en hoe het hun **leven** veranderde.

Tekst **Hester Zitvast**
Fotografie **Dana van Leeuwen**
Styling **Karin van der Knoop**
Visagie **Djoliën de Krei**

reportage

Haar sportleraar **Karin Jansen (38)**

Op haar **14e** werd ze **verkracht** door haar sportleraar. Pas drie jaar geleden ging ze erover praten. Karin is getrouwd, moeder van twee kinderen en werkt als communicatieregisseur bij **Project Speak Now**.

28 VROUW.nl

Het begon... "Met een puberale verliefdheid. De meeste meiden vonden hem leuk, ondanks dat hij zo'n twintig jaar ouder was. Hij zag er goed uit en hij gaf mij in de sportschool de aandacht waar ik gevoelig voor was. Een aai over mijn wang, een klopje op mijn schouder of been. Ik mocht altijd dicht bij hem staan, ik voelde me speciaal. Dat hij mij vroeg om te helpen met het opruimen van de materialen, vond ik niet raar. Maar toen sloot hij de zaal af en duwde hij mij op een stapel matten om me te zoenen."

Aanvankelijk... "Voelde het nog wel oké. Maar al snel legde hij zijn beide handen om mijn keel, het was ontzettend intimiderend. Dit is niet goed, wist ik. Hij maakte me duidelijk dat ik niets mocht zeggen over wat er gebeurde. Eerst kleedde hij mij uit, daarna zichzelf. Vervolgens verkrachtte hij me. Ik was compleet overdonderd. Eenmaal thuis, op mijn kamer, kwamen de tranen. Ik vertelde het niemand, ook mijn ouders niet. Ik was boos op mezelf en zo verdrietig. Toch ben ik de week erop weer naar de sportschool gegaan. Het was niet zijn bedoeling geweest om me pijn te doen, zei hij."

Zijn woorden... "Klonken oprecht. Die dag bleek mijn band me mee naar zijn eigen huis. Alles leek voorbereid: de gordijnen waren al dicht, niemand kon ons zien. In zijn slaapkamer verkrachtte hij me opnieuw. En later nog eens; hij wachtte me op bij school en nam me in zijn auto mee naar een bos. Hij verkrachtte me op de achterbank. Uiteindelijk bracht hij me terug naar school. Na die derde keer heb ik hem nooit meer gezien. Maar mijn toneelvereniging en kon daar iemand anders spelen. Maar mijn waardigheid en zelfvertrouwen waren van me afgepakt."

Mijn ervaringen delen... "Deed ik drie jaar geleden pas Jarenlang had ik veel hoofdpijn en kwaaltjes, allemaal psychisch natuurlijk. De enige tegen wie ik iets zei, was mijn pop. Ik heb haar nog steeds. Ik veraschuwde mijn lichaam, haatte het. De bevalling van mijn oudste heeft een deel van het trauma opgerakeld, wat leidde tot een depressie. Ik kreeg therapie en antidepressiva, maar ik hield mijn verhaal bij me. Een paar jaar na de geboorte van onze jongste kreeg ik opnieuw een terugval. En toen ik het programma *Geraldine en de vrouwen* over misbruik zag, ging de deksel open. Ik heb zo gehuild... De eerste aan wie ik het vertelde, was mijn vriendin. Ik stuurde haar een lange app. Datzelfde bericht stuurde ik iets later naar mijn man. Details liet ik achterwege, die durfde ik niet te delen."

De schaamte en de angst... "Waren de hel. Ik durfde de eerste keer dat ik erover sprak mijn psycholoog niet eens alles te vertellen. Uiteindelijk ben ik acht dagen opgenomen in een traumacentrum, de hele dag had ik therapie. Gebroken kwam ik thuis, ik durfde de wereld niet meer in. Maar daarna ging het steeds beter. De knop is om. Ik wil mijn verleden niet langer mijn leven laten bepalen. Ik heb me lang niet echt moeder gevoeld; ik kon toen ik in therapie was amper voor mezelf zorgen, laat staan voor mijn kinderen. Bij vlagen kan ik me heel veel zorgen om mijn kinderen maken en ontzettend beschermend zijn. Mocht ik hem ooit tegenkomen, dan stap ik misschien op hem af om hem te vragen of hij enig idee heeft wat hij mij heeft aangedaan. Er is één vraag die me echt bezighoudt: was ik de enige?" ■

'De schaamte en de angst waren de hel'

VROUW.nl 29